ESPORTS

Emma Roca, l'adeu d'una pionera

▶ La corredora de muntanya i empresària de Bellver mor als 47 anys després de no poder superar un càncer que la tenia hospitalitzada ▶ Bombera de professió, també fomentava la integració laboral i social de la seva comarca d'adopció

M.SPA/J.AGUT. BELLVER/MANRESA

CURSES DE MUNTANYA

■ L'esportista, bombera i empresària de Bellver de Cerdanya Emma Roca va morir la matinada d'ahir en no superar un càncer que l'ha tinguda hospitalitzada des de feia setmanes. Roca, molt coneguda a la Cerdanya per la seva activitat com a corredora i, alhora, pel seu vessant empresarial, va néixer l'any 1973 a Barcelona. Recentment havia estat nomenada nova presidenta de la cooperativa d'usuaris i treballadors Incorpora'm, que fomenta la integració laboral i social a la Cerdanya, la seva comarca d'adopció.

En l'àmbit esportiu, Roca va destacar participant en triatlons, duatlons, ironmans, maratons i ultramaratons de muntanya, BTT, esquí de muntanya i raids d'aventura, disciplina en la qual va guanyar un Campionat del Món. Va formar part de l'equip espanyol d'esquí de muntanya de la FEDME i va fer el circuit de Copa i Campionat del Món, Copa i Campionat d'Europa d'esquí de muntanya. També va formar part de l'equip català d'esquí de muntanya i maratons de muntanya de la FEEC fent Copa i Campionat d'Espanya d'esquí de muntanya i Copa d'Europa de maratons de muntanya.

Entre els seus grans èxits hi va haver dues terceres posicions a l'Ultra Trail del Mont Blanc, els anys 2012 i 2013, i una segona posició a la Marathon des Sables (2011), a part d'un tercer lloc a la Cavalls del Vent (2011). Però, sobretot, va ser ella una de les pioneres en la pràctica de les curses de muntanya a casa nostra, una especialitat en què els seus successors i successores n'han seguit la petjada.



Emma Roca, de cara, abraçant Núria Picas en ser tercera i segona al Mont Blanc, el 2012 JORDI GARCIA

Part científica i d'ajut als altres

A part de ser una extraordinària esportista, Emma Roca també aplicava els seus estudis a la millora de la pràctica de la seva disciplina. Així, era doctora en Enginyeria Biomèdica per la Universitat Politècnica de Catalunya. La seva tesi anava relacionada amb els efectes de les curses en la salut de les persones que les afrontaven des del punt de vista no professional, per saber si un excessiu esforç podia ser contraproduent per a la seva salut. En aquest sentit, feia conferències en què explicava els resultats d'aquests estudis. La part social, amb l'esmentat programa Incorpora'm, va ocupar els últims anys i des de en fa més era bombera del GRAE (Grup d'Actuacions Especials) dels Bombers.

Una bona manera de seguir els seus pensaments és entrar en el seu lloc web, en què toca tots els temes que li importaven sense deixar-ne cap de banda. El principal, la seva família, la seva parella, David Rovira, i els seus tres fills, Irina, Martí i Mariona. També va dedicar un espai a la seva malaltia: «Veig la malaltia com un camí pel creixement espiritual i personal. Començo el dia agraïda, feliç, amb ganes de donar amor i rebre'l. I encara que les paraules que ara surtin per la meva boca sonin cursis, tenen una força enorme, perquè em fan sentir completa tot i que ja no tinc una part molt íntima de mi. No deixaré de fer esport, no deixaré de tenir projectes, d'investigar i publicar, però jo i el meu entorn més proper ha agafat una nova prioritat i una altra velocitat».

Missatges de condol i de record des de totes bandes

▶ **La mort d'Emma Roca ha estat molt sentida per tothom qui la va conèixer i tractar. A través de Twitter es van succeir els missatges de record, com el de Kilian Jornet, que va escriure: «Es fa difícil dir adeu a l'Emma Roca, referent per a tants. Una dona que desprenia energia a cabals. Pionera en els raids d'aventura, esquí de muntanya i trail. Investigadora incansable, bombera, organitzadora i ferma veu per a l'esport femení. La nostra generació et deu molt». Núria Picas recordava: «Aquí no abandonem, aquí no tirem el dorsal. Som lluitadores de mena». Malgrat el patiment, l'Emma fa pocs dies em deia aquestes paraules, tota una lliçó de vida. El món de l'esport plora, les bomberes ploren, tothom plora. Et trobarem a faltar. Allà on siguis, *Non Stop Emma*!». El Cadí la Seu, les federacions catalana i espanyola d'esports de muntanya i representants del teixit esportiu, empresarial i polític del país van mostrar-se consternats per la seva pèrdua.**